

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Уж 155/10
13.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић, Стојана Јокића, Власте Јовановић и Предрага Трифуновића, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, решавајући о жалбама П.С. из С.К., кога заступа пуномоћник Т.Б., адвокат из Н.С. и Комисије за жалбе Извршног већа АП В., Н.С., коју заступа Покрајинско јавно правобранилаштво В. Н.С., изјављеним против решења Округног суда у Новом Саду У. 475/09 од 18.09.2009. године, у нејавној седници већа одржаној дана 13.04.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалбе СЕ ОДБИЈАЈУ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем У. 475/09 од 18.09.2009. године Округни суд у Новом Саду огласио се стварно ненадлежним за решавање у правној ствари по тужби П.С. из С.К. поднетој против Комисије за жалбе Извршног већа АП В. у Н.С., због недоношења решења по жалби у предмету дисциплинске мере и предмет уступио на надлежност Општинском суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном.

Поднетом жалбом жалилац П.С., побија законитост ожалбеног решења Округног суда у Новом Саду, наводећи да сматра да решењем којим му је изречена дисциплинска мера - престанак радног односа има карактер управног акта против којег Закон о државним службеницима и Одлука о покрајинским службеницима (која је у суштини преписан закон са промењеним префиксом "државни" у "покрајински"), даје могућност вођења управног спора. Сматра да се ставом Округног суда у Новом Саду изнетим у ожалбеном решењу у вези са применом Закона о државним службеницима, покрајински службеници, стављају у неравноправну правну заштиту. Са ових и осталих разлога налази да је у конкретном случају оспорени акт управни акт, а да је судска заштита обезбеђена у управном спору.

Жалилац, Комисија за жалбе Извршног већа АП В., позивајући се на одредбе Одлуке о покрајинским службеницима, сматра да се сходно члану 70. став 2. наведене одлуке, у конкретном случају ради о управном акту, и да се о законитости оспореног акта има одлучивати у управном спору.

Након оцене навода изнетих у жалбама, ожалбеног решења и разматрања списка, Врховни касациони суд је нашао да жалбе нису основане из следећих разлога:

Одредбом члана 1. Одлуке о покрајинским службеницима ("Службени лист АПВ", бр. 05/07, 08/07 и 5/09) прописано је да се овом одлуком уређују права и дужности покрајинских службеника, пријем у радни однос, класификација радних места покрајинских службеника, стручно оспособљавање и усавршавање, напредовање у служби и друга питања од значаја за остваривање права и дужности покрајинских службеника, као и одређена питања значајна за уређивање и остваривање права, дужности и одговорности намештеника. Сходно наведеном, у Глави XVIII Одлуке о покрајинским службеницима, под називом "Намештеници", одредбама члана 149 до 151, регулисана су питања радних места намештеника, радни однос намештеника, те премештај и распоређивање намештеника. Одредбом члана 150. став 1. наведене Одлуке, прописано је да намештеник заснива радни однос уговором о раду.

Полазећи од наведених одредаба Одлуке о покрајинским службеницима и чињенице да ни остале одредбе ове Одлуке не упућују да се одредбе којима су регулисана права обавезе и одговорности покрајинских службеника примењују на намештенике у покрајинским органима, према налажењу Врховног касационог суда, права обавезе и одговорности из радног односа намештеника регулишу се уговором о раду којим намештеник заснива радни однос. Сходно томе, Врховни касациони суд налази да акти којима се регулишу права, обавезе и одговорности намештеника у покрајинским органима немају карактер управног акта и против њих се не може водити управни спор, већ се судска заштита тих права остварује у спору из радног односа везаног за уговор о раду којим је тај радни однос заснован, а пред редовним судом опште надлежности. Како је у конкретном случају тужба поднета у предмету који је проистекао из радног односа намештеника, овај суд налази да је Округни суд у Новом Саду правилно ожалбеним решењем нашао да није стварно надлежан за одлучивање у овој правној ствари и предмет уступио на надлежност тада надлежном Општинском суду у Новом Саду.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд налази да наводи жалби нису од утицаја на правилност и законитост одлуке Округног суда у Новом Саду дате у изреци ожалбеног решења, а имајући у виду њен обавезивајући карактер и без обзира на разлоге које је суд изнео у датом образложењу

тог решења.

Са напред изнетог, Врховни касациони суд је на основу члана 90. и члана 30. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08), одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Радојка Маринковић, с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић, с.р.